

הכינוי "צעיר מבטיח" שמור, בדרך כלל, לתערוכת יחיד ראשונה. כאשר כינוי זה מופיע לעיתים קרובות מדי בסמוך לשמו של צייר, הוא נעשה אירוני. שונה הדבר במקרהו של אלק בורנשטיין; אף שמאז תערוכת היחיד הראשונה שלו, שנערכה ב-1961, הספיק להציג כמה תערוכות יחיד, עדיין הולם הכינוי "צעיר מבטיח" את דרכו האמנותית. ייתכן שהסיבה נעוצה בכך שאלק בורנשטיין הוא מחוץ לכל אסכולה ציורית מקובלת בארץ ויש לו סימנים של מקוריות משלו, או שמא גרמה גישתו הרעננה והבלתי-אמצעית, שבציוריו ניכרת התלהבות של מתחיל המטיל עצמו ישירות לתוך הקלחת הסואנת של הציור האקספרימיסטי בתקוות נעורים ש"הכול יסתדר תוך כדי מעשה". בציוריו של אלק בורנשטיין אפשר למצוא, איפוא, מחד גיסא את הספונטאניות והרעננות של צעיר, ומאידך גיסא חיספוס, חוסר עידון, פתרונות שהם גראפיים במהותם, ואפילו משגים ממש, האופייניים כל כך להסתערות ראשונה. אחר "המחלה האפורה", בה נוגעו כה רבים מהציירים הצעירים (ולא רק הצעירים) בארץ, מקבלת עין הצופה מעין הים קטן נוכח צבעוניותו הקונטראסטית - ואפילו הרעשנית - של אלק בורנשטיין. הצבעים המרכיבים את ציוריו - כחול, אדום, שחור ולבן מופיעים בלתי מעוממים, בכוח מלא, בהבלחות מכחול וסכין ציירים - והרושם הראשון הוא של ברקים ותנועה, אך במבט שני מתברר שברקים אלה עדיין אין פירושם סערה אמיתית; לא זו בלבד שהצבעים מקושרים ביניהם רק לעיתים רחוקות, אלא אף אינם מופיעים בערכם המהותי. במקום התייחסות לערכם הרגשי והאסוציאטיבי של הצבעים, משתמש בהם אלק בורנשטיין כחלק מסולם כהה-בהיר ללא כל התחשבות בערכם של האדום והכחול שמעבר לדרגת כהותם. התוצאה היא מכת מצילתיים אדירה ללא מוסיקה אחריה.

ככמה ציורים מופיעה נטייה לקליגראפיה ("מבנים", "גשר"). אך גם כאן ניכרת האימפולסיביות וחוסר הסבלנות של הצייר. כתב היד המכחולי בטוח וחופשי, אך זהו חופש שבא על חשבון הדיוק הציורני והעיצוב הצבעוני. תנאי מוקדם לעיצוב קליגראפי חופשי הוא אימון רב ביותר, אימון החסר בחלקו לאלק בורנשטיין. בתערוכה בולטים שני קצוות: מצד אחד שלושת הפורטרטים הקריקטוריים, שהמומנט הציורי היחיד בהם מופיע ברקע של הציור "דיוקן עצמי", ומצד שני, ציורים כ"מבט מהמגדל" ו"זוג פסלים", בהם מגיע אלק בורנשטיין לעיצוב עצור ומדויק יותר, בלי לאבד אף כהוא זה מכוח הביטוי הספונטאני והחופשי בהם חונן.